

III NIEDZIELA ADWENTU – 17 GRUDNIA, 2006

Trzecia niedziela Adwentu nosi nazwę „Gaudete”, czyli – radujcie się. W pierwszym czytaniu z dzisiejszej Liturgii Słowa usłyszemy pełne nadziei wyznanie proroka Sofoniasza „Ciesz się i wesel z całego serca, Córo Jeruzalem! Pan oddalił wyrok na ciebie, usunął twego nieprzyjaciela”. Nasza radość płynie przede wszystkim z bliskiego przyjścia Mesjasza. Niech ta Eucharystia napelni nas pokojem, abyśmy z nadzieją i wiarą wyszli na spotkanie Chrystusa.

INTENCJE MSZALNE

Niedziela, 17 grudnia

14:00 – + Cezary Greloch (rocz. śmierci) – syn z rodziną

Niedziela, 24 grudnia

14:00 – wolna intencja

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

SPOTKANIE ŻYWEGO RÓŻAŃCA

Dzisiaj, 17 grudnia po Mszy św. odbędzie się spotkanie Żywego Różańca.

SPOWIEDŹ ŚW.

W przyszłą niedzielę 24 grudnia, spowiedź św. przed Mszą św. od godz. 13:00 i po Mszy św.

KALENDARZ NA OKRES ŚWIĄTECZNY

Zapraszam na przeżywanie Świąt Bożego Narodzenia poprzez uczestnictwo w nabożeństwach:

24 grudnia, niedziela – *Pasterka o godz. 22:00.*

25 grudnia, poniedziałek – *Dzień Bożego Narodzenia, Msza św. o godz. 14.00.*

BAL SYLWESTRA

Polski Apostolat serdecznie zaprasza na Bal Sylwestrowy dnia 31 grudnia od godz. 21:00 do 2:00 do sali Parafialnej. Informacja, rezerwacja:

Marzena Dudziak, 770 717 – 7323;

Irena Janewicz, 678 714 – 0553;

Ewa Dorhmi, 770 755 – 5843

Elżbieta Krawczyńska 770 448 – 5222

(dzwonić po godzinie 17:00).

ADWENT – OKRESEM RADOŚCI

Czy w Adwencie jest miejsce na radość? Jeśli tak, to z czego powinna ona wypływać?

Radość to pewien rodzaj ludzkiego szczęścia, które płynie z poznania i posiadania jakiegoś dobra lub z nadziei i oczekiwania na spełnienie obietnicy. Radość jest tym większa, im większe i trwalsze jest dobro, które posiadamy. Jeżeli należy ono do porządku materialnego i doczesnego, wtedy radość ma charakter naturalny, a jeżeli dobro jest nadprzyrodzone, to radość jest duchowa i religijna, zrodzona pod wpływem bliskości Boga - Najwyższego Dobra. Aby dać sobie odpowiedź na pytanie,

czy i dlaczego w Adwencie jest miejsce na radość i jaki ona ma charakter, trzeba spojrzeć na teologiczny wymiar tego okresu liturgicznego. Sprowadza się on do czterech aspektów. Po pierwsze, jest to pamiątka historycznego oczekiwania narodu wybranego na Zbawiciela. Po drugie, jest to oczekiwanie dorocznej pamiątki narodzin Zbawiciela, czyli świąt Bożego Narodzenia. Po trzecie, jest to czas, w którym Kościół kieruje oczekiwania wiernych na to, co się na pewno wydarzy, a co jest zapowiedziane i obiecane, czyli powtórne przyjście Chrystusa w majestacie i chwale na sąd ostateczny. Wreszcie, Adwent to czas, w którym uświadamiamy sobie, że Zbawiciel przychodzi do nas ze swoją łaską, a my powinniśmy Go oczekiwać. Streszczając cały sens Adwentu, możemy określić go słowem: oczekiwanie. Radość w oczekiwaniu jest tym większa, im bliższa jest chwila spełnienia i zakończenia oczekiwania. I to jest cechą charakterystyczną Adwentu.

Radość charakteryzuje postawę tych, którzy żyli u końca oczekiwania ludzkości na przyjście Zbawiciela. Maryja, która choć jeszcze nie mogła cieszyć się spełnieniem obietnicy, że wyda na świat Zbawiciela, już wyśpiewała hymn uwielbienia: „Wielbi dusza moja Pana i raduje się duch mój w Bogu Zbawcy moim”. A Elżbieta na odwiedzinach Maryi zareagowała słowami: „Skoro głos twego pozdrowienia zabrzmiał w moich uszach, poruszyło się z radością dzieciątko w moim łonie”. Te sceny biblijne łączy jedno. Oczekiwany Mesjasz jest już blisko i dlatego uzasadniona jest radość.

KOLEKTA

Składka z ostatniej niedzieli:

Lawrenceville – \$461.00

Norcross – \$174.00.

Serdeczne – Bóg zapłać!